

N:o 8.

Ank. till Riksd. Kansli d. 6 April 1869, kl. 1 e. m.

Memorial, rörande 5—10 Artiklarne i Banko-reglementet.

Vid innevarande riksdag har icke inom Kamrarne någon motion väckts om **ändring** i de stadganden, som för närvarande äro intagna i Banko-reglementets Artikel 5, om *Bankens Styrelse och några särskilda åt densamma gifna uppdrag*; Artikel 6, om *göromålens fördelning, deputerades åligganden samt tjenstemännens ansvarighet*; Artikel 7, om *bankostatens löneförmåner, grunderna för befordringar och pensionsberäkning samt ordningsstadganden*; Artikel 8, om *diskont- och lånekontoren*; Artikel 9, om *anordningarne utom stat*; och Artikel 10, om *Bankens pappersbruk Tumba*.

Utskottet har icke heller för egen del funnit några andra ändringar i dessa stadganden erforderliga, än de som här nedan omförmålas.

Utom de stadganden Banko-reglementet innehåller om bekostande af vikariat, som till följd af *tjenstemäns sjukdom* blifva nödvändiga, har det genom ett särskildt medgifvande i Banko-reglementet sedan längre tid varit åt Fullmäktige öfverlemnadt att meddela tjenstledighet för *svag helsas förbättrande*, med rättighet att dervid bestämma huruvida i sådant fall vikariatet skall på Bankens eller den tjenstlediges bekostnad bestridas. Ansökningar om tjenstledighet af detta sednare slag, grundade på läkarebetyg, förekomma till icke ringa antal; och hafva Bankens kostnader i anledning af dylika tjenstledigheter i medeltal utgjort: år 1866 R:dr 3,427: 81; år 1867 R:dr 3,526: 28; och år 1868 R:dr 3,232: 76, eller i medeltal R:dr 3,395: 62.

I stället för den föreslagna, som härom i nu gällande Banko-reglementets 112 § mom. 2 återfinnes, och hvars mera obestämda ordalag vållat, att sådan tjenstledighet blifvit mycket ojemnt meddelad, i det några tjenstemän mera ofta kunnat söka sådan, andra deremot måst försöka tillfällen dertill, föreslogs under sista riksdagen en anordning, hvarigenom en viss kortare tid till ledighet, eller s. k. semester, åt hvarje tjensteman skulle beredas; och anmodade dåvarande Banko-Utskott Fullmäktige att taga denna fråga i öfvervägande och till denna riksdag inkomma med utlåtande, huruvida, utan större utgift för Banken än som hittills utgått, en reglering i sådant syfte vore möjlig och önskvärd.

Bih. till Riksd. Prot. 1869. 6 Saml. 1 Afd. 6 Häft.

Sedan frågan härom varit föremål för särskild undersökning, hafva Fullmäktige, med förordande af förslaget, inkommit med ett utlåtande, som Utskottet anser sig böra i hufvudsakliga delar meddela, upptagande såväl sättet för regleringen och uppgift på kostnaden, som förslag till de förändringar i reglementet, hvilka deraf borde blifva en följd.

Banko-fullmäktige hafva anført följande:

”Tjensterna inom Bankeverket äro med få undantag af den beskaffenhet, att de ovillkorligen taga i anspråk tjenstemannens närvaro på embetsrummet alla söknedagar från 9 å 10 på morgonen till 2, 3 å 4 på eftermiddagen, och mången tjensteman nödgas att der infinna sig tidigare och lemna detsamma sednare, utan att under tiden erhålla tillfälle till någon hvila. Göromålens enformighet vid tjensterna i allmänhet, i förening med den vid åtskilliga befattningar, för undvikande af förlust, ovillkorligen nödiga, oafbrutna uppmärksamheten under hela tjenstgöringstiden, föranleder ett själskrafternas förtröttande och förlöande, som snart nog låter sig förmärka i en vanligen af oförmåga alstrad obenägenhet för äfven den obetydligaste förändring i sättet för göromålens handläggning, och härigenom uppstå för de styrande svårigheter vid tillämpning af nya föreskrifter, de der afse ett raskare betjenande af den allmänhet, som med Banken har beröring. Mången tjensteman nödgas att, fastän med uppoffringar, som icke rätt väl förena sig med bibehållandet af en sund ekonomisk ställning, hvart annat år eller mera sällan, söka bereda sig någon ledighet, för att derunder hemta styrka för derefter ånyo inträdande ansträngningar, men det stora flertalet af tjenstemän måste vara i oafbruten tjenstgöring, intilldess deraf mången gång ådragen sjukdom tvingar till ett afbrott. Skälet till detta nödtvång af ständig ansträngning är att söka på det ekonomiska området. Förminskningen af inkomst under permissionstid, om ock för vissa tjenstemän föga kännbar, framkallar dock en brist, hvilken svårigen kan ersättas af den, som är inskränkt till en inkomst, på det hela knappast tillräcklig för tarflig bergning. För tjenstemannen måste det således utgöra icke allenast en fördel, utan en ren nödvändighet att kunna under någon tid af året vinna befrielse från tjenstens förrättande, utan att behöfva uppoffra något af löneinkomsten, hvars oafkortade åtnjutande under permissionstid är desto mera behöfligt, som ledighetens begagnande vanligen tager i anspråk kostnader, hvilka eljest icke ifrågakomme.

För det verk, tjenstemannen tillhör, bör det ock i flera afseenden vara fördelaktigt, att tjenstemannen beredes någon hvila från arbetet utan förlust af innehafvande inkomst. Nitet för tjensten skärpes i samma mån, som tjenstemannen kan hos principalen spåra ömhet om hans person, och arbetet besörjes med mera raskhet och uppmärksamhet å verkets fördel, då någon hvila från arbetet årligen är att påräkna. Af det oafbrutna, enformiga arbetet tidigt nog härledda sjukdomar afböjas eller undanskjutas till en aflägsnare tid och minska för verket utgifterna för sjukdomsvikariater. Således och om fördelen för tjenstemannen af ledighet kan beredas, utan att verket häraf får vidkännas någon ny utgift, så torde lätteligen inses, att semesters meddelande bör vara nyttig för såväl Banken som dess tjenstemän.

I afseende på årstiden, hvarunder sådan semester bör få begagnas, tidslängden och semesterns utsträckning, hafva Fullmäktige ansett, dels att sådan borde få begagnas under Juni, Juli och Augusti, såsom varande de månader af året, derunder helsans förbättrande antagligen bäst vinnes, och dels att samtliga tjenstemännen böra vara berättigade till åtnjutande af semester, dock att tidslängden sattes olika för de särskilda tjenstegraderna.

De flera organisations-förändringar, som Banken under de sednaste 34 åren undergått, och hvarvid tjänsterna till antal städse förminskats, hafva helt naturligt föranledt dertill, att tillfället till befordran mera aflägsnats, hvaraf åter följt, att de flesta e. o. tjänstemän icke erhålla ordinarie tjänst förr än efter uppnådda 30 år, och att på 1:sta gradens tjänstemän åldern vexlar mellan 58 och 31 år och på andra gradens mellan 61 och 43 år. De flesta af dessa graders tjänstemän äro således vid en ålder, då behovet af någon tids hvila från tjänstegöromålen gör sig kännbart, och detta synes vara ett talande skäl därför att bemälda tjänstemän, hvilka jemförelsevis hafva den mest enformiga sysselsättningen, jemväl böra få åtnjuta semester, om ock till tidslängden något mindre än den som varder bestämd för de två högsta gradernas tjänstemän. Vål må det medgifvas, att det ändamål, som genom semesters begagnande afses, eller att lemna tjänstemannen tillfälle att derunder kunna för sin helsas förbättrande begagna brunnsdrickning och bad, någon gång möjligen utom riket, väsendtligen förfelas, derest tiden för semestern för någon tjänsteman sättes kortare än 1½ månad; likväl och då inom öfriga tjänstemannakorpser åt hvilka semester är förunnad, lägsta gradernas tjänstemän i allmänhet antingen icke äro till semesters åtnjutande berättigade eller ock få begagna sådan endast under en kortare tid af året, torde 1 månads semester för hvar och en tjänsteman i de två lägsta graderna få anses tillräcklig. Utredning är gjord öfver kostnaden för semester under 1½ månad för tjänstemännen i 4:de och 3:dje graderna och under en månad för tjänstemännen i 2:dra och 1:sta graderna, hvarvid det visat sig att för närvarande, med två vakanta tjänster, en i 1:sta och en i 2:dra graden, denna kostnad skulle komma att uppgå till 7,241 R:dr 53 öre. Genom fyllande af vakanserna ökas denna kostnad med 166 R:dr 67 öre och kan blifva ännu något högre, derest det finnes oundvikligen nödigt att använda kassör till tjänstgöring i högre grad än den, hvartill han rör. Men deremot minskas kostnaden, om en eller annan icke begagnar semester, hvilket med säkerhet kan antagas, emedan flere tjänstemän äro för sin utkomst beroende af extra inkomster, hvilka icke kunna under semestertid få uppbäras. Vid upprättandet af utredningen för kostnaden har det antagits, att tjänsteman under semester skall vara berättigad att bibehålla all å stat upptagen inkomst och således icke allenast lön utan äfven arfvoden, tjänstgöringspenningar och misräkningspenningar, hvaremot, med undantag för e. o. tjänstemän och för ordinarie tjänsteman, som förrättar tjänsten för kassa-chef, kassa-kamererare och kassör, de vikarierande skulle tjänstgöra utan särskild ersättning, så att för alla tjänster utom de nyss uppräknade, annan utgift icke skulle ifrågakomma, än ett arfvode af 1,000 R:dr efter år räknadt, men för omförmälda tjänster, jemte berörda arfvode, äfven misräkningspenningar. Då misräkningspenningarne utgöra en så väsendtlig del af löneinkomsterna för kassör, hvilken under de första 5 tjänsteåren såsom sådan icke, utöfver misräkningspenningarne, 2,000 R:dr, åtnjuter mera än 2,300 R:dr, skulle kassör, utan rätt att desamma bibehålla, ej kunna för den stora uppoffringen af inkomst begagna sig af semester, ehuru af Bankens alla tjänstemän, med afseende å befattningens natur, deraf kan ske mest i behof. Å andra sidan kan det ej heller skäligen ifrågasättas, att tjänsteman i lägsta graden eller e. o. tjänsteman, som vikarierar för kassör, skall under tiden vara inskränkt till en inkomst af allenast 1,150 R:dr eller 1,000 R:dr, då han lätteligen kan, såsom mera ovan, ådraga sig förlust genom misräkning. Af nu anförda sednare skäl skulle ock vikarierna för chefen och kamereraren i kassakontoret, hvilka hvardera såsom vårdare af dagvexlingskassan åtnjuta i misräkningspenningar 300 R:dr, tillerkännas motsvarande ersättning.

Den utgift, Banken fått vidkännas för upprätthållandet af tjensterna under innehafvarne deraf beviljad ledighet för en svag helsas förbättrande utan egentligt sjukdomsfall och för enskilda angelägenheter, har under de sednaste tre åren, hvilka lämpligast böra antagas till grund för beräkningen, emedan under år 1864 den nuvarande regleringen af tjenstemannapersonalen hufvudsakligen åvägabragtes, i medeltal uppgått till ett belopp af 4,535 R:dr 80 öre. Kostnaden för semester åt Bankens samtliga tjenstemän skulle, efter hvad ofvan är antydt, komma att belöpa sig till omkring 7,200 R:dr.

Om af denna kostnad 3,000 R:dr antagas kunna utgå från anslaget till uppmuntran åt e. o. tjenstemän, hvilka i alla fall komma i åtnjutande af icke allenast dessa 3,000 R:dr, utan äfven större delen af hvad i öfrigt för tjensternas uppehållande under semestertiden kan komma att erfordras, så bör under alla förhållanden större utgift från Banken icke komma i fråga än 4,200 R:dr, hvilket belopp något understiger hvad Banken hittills utgifvit för ofvanberörda vikariater. Rättigheten för tjensteman att få tjensten bestridd på Bankens bekostnad, då tjenstledighet sökes för svag helsas förbättrande eller för enskilda angelägenheter, är nu visserligen endast villkorlig, men förhållandena hafva merendels föranlett medgifvandet af lönens bibehållande under sådan ledighet. Af semesters beviljande skulle deremot blifva en följd, att den villkorliga rättigheten borde upphöra.

Semesterindelningen, som för hvarje år borde upprättas af cheferne och fastställas af Fullmäktiges deputerade, är föreslagen att för första semesteråret sålunda anordnas:

Fjerde och tredje tjenstegraderna.

Första semestern 1 Juni till och med 15 Juli.

- 5 tjenstemän af 4:de tjenstegraden
- (4 Kommissarier och Banko-sekreteraren).
- 5 tjenstemän af 3:dje tjenstegraden.

Andra semestern 16 Juli till och med 31 Augusti.

- 4 tjenstemän af 4:de tjenstegraden.
- 6 tjenstemän af 3:dje tjenstegraden.

Andra och första tjenstegraderna.

Första semestern 1 Juni till och med 30 Juni.

- 7 tjenstemän af 2:dra tjenstegraden.
- 8 tjenstemän af 1:sta tjenstegraden.

Andra semestern 1 Juli till och med 31 Juli.

- 6 tjenstemän af 2:dra tjenstegraden.
- 8 tjenstemän af 1:sta tjenstegraden.

Tredje semestern 1 Augusti till och med 31 Augusti.

- 8 tjenstemän af 2:dra tjenstegraden.
- 7 tjenstemän af 1:sta tjenstegraden.

Vid uppgörandet af detta förslag har behörigt afseende fästats derå att, äfven om en eller annan af de tjenstskyldige ordinarie tjänstemännen skulle under tiden insjukna, Bankens tjänst icke skall lida, i saknad af vid göromålen vana och om ärendenas behandling fullt kunniga personer.“

Utskottet, som jemväl efter egen noga granskning af förslaget, funnit det innefatta väsendtliga fördelar, när derigenom beredes lika rätt åt samtliga Bankens tjänstemän; när Bankens kostnad icke blir större än förut, men fastställes till en bestämd summa, icke öfverskridande det belopp, som förut för likartade fall utgått, och framför allt, när en välbehöflig kortare tids hvila från ett själsförmögenheterna förslöande arbete kan åt hvarje tjänsteman beredas, får alltså tillstyrka det af Fullmäktige uppgjorda förslaget, dock med den inskränkning att den summa, som för semestreringen användes, icke må öfverstiga 3,500 R:dr.

Om förevarande förslag bifalles borde nuvarande reglementes § 112 mom. 2 ändras sålunda, att medgifvandet för Fullmäktige att tillåta tjänsteman, som erhåller ledighet för svag helsas förbättrande, att under tiden behålla lönen, borttoges, samt att mom. 2 i dess nya lydelse sammansloges med nuvarande mom. 3. Vidare borde, med bibehållande oförändradt af nu nuvarande mom. 4 i § 112, ett nytt moment införas, som innehölle bestämmelserna angående semester; och derjemte skulle dels i mom. 1 af 94 § införas under rubriken "arfvoden" bestämmelsen om det belopp, 3,500 R:dr, som finge för semestreringen användas, dels ock i mom. 2 af samma § nödigt tillägg göras i afseende på medgifvandet för tjänstemännen att under semester behålla sina löneinkomster.

Innan Utskottet går att afgifva förslag till de stadganden, uti hvilka bestämmelser i nu omförmälda afseenden böra införas, får Utskottet ännu anmäla en framställning, som Fullmäktige i sammanhang härmed gjort.

Fullmäktige hafva nemligen fästat uppmärksamheten derpå, att all föreskrift för närvarande saknas om sättet för bestridande af vaktbetjents tjänst, när antingen tjenstledighet af honom sökes för annan orsak, än sjukdom, eller att han i följd af iråkadt konkurstillstånd måste från tjenstgöring afhållas; Och Fullmäktige hafva yttrat sig anse, att den i dylika fall från tjensten ledige eller derifrån afhållne vaktbetjenten bör bekosta tjenstgöringen; hvadan Fullmäktige i detta afseende föreslagit införande af bestämmelse häröfver i 5 mom. af 112 §.

Till denna framställning tillstyrker Utskottet bifall.

På grund af hvad i här ofvan berörda ämnen blifvit anfördt och i öfverensstämmelse med de förslag, Banko-fullmäktige till Utskottet afgifvit, allenast med tillägg af ett uttryckligt förbehåll derom, att semester ej må meddelas tjänstemännen med mindre än att sådant utan hinder för göromålen kan ske, får Utskottet med anförande, till jemförelsens lättande, af de hittills gällande §§, i hvilka förändring bör ega rum, hemställa:

1:o

att motsvarigheten i blifvande banko-reglemente till § 112 i det nu gällande må få följande lydelse:

Mom. 1. Blifver chef, biträdande kommissarie eller annan tjänsteman af sjukdom hindrad att sin syssla för-rätta och göromålens behöriga gång fordrar att föranstalta om vikariat, ege Fullmäktige att om tjänstgöringen förordna och dervid använda ett arvode af 1,000 R:dr, efter år räknadt.

Jfr § 112 mom. 1 (oförändradt).

Mom. 2. Erhålles tjänstledighet efter egen ansökning för svag helsas förbättrande utan egentligt sjukdomsförfall, eller för enskilda angelägenheter eller i och för tjänstgöring hos Riksdagen, dess Utskott eller Revisorer, vare den tjänstledige pliktig att sjelf vidkännas kostnaden för tjänstens bestridande.

§ 112 mom. 2. Sökes tjänstledighet för svag helsas förbättrande, utan egentligt sjukdomsförfall, eller för enskilda angelägenheter, ankomme det på Fullmäktige att bestämma om tjänstgöringen skall på Bankens eller sökandens bekostnad bestridas.

§ 112 mom. 3. Tjänsteman, som söker ledighet i och för tjänstgöring hos Riksdagen, dess Utskott eller Revisorer, vare pliktig att sjelf vidkännas kostnaden för tjänstens bestridande.

Mom. 3. Då vikariat för någon tjänsteman erfordras i anseende dertill, att han sin egendom åt borgenärer afträdt, eller ock blifvit för skuld i häkte inmanad eller under förmyndare ställd, bör hälften af hans lön användas till tjänstens bestridande under den tid vikariat i dylika fall, enligt nedanstående §§ (114—116) kan komma att fortfara.

§ 112 mom. 4 (oförändradt).

Mom. 4. Bankens samtliga tjänstemän ega, så vidt sådant utan hinder för göromålens jemna och oafbrutna gång kan ske, hvar i sin ordning åtnjuta semester, de i 1:sta och 2:dra graderna under en månad, och de i 3:dje och 4:de graderna under en och en half månad hvarje år. Tjen-

Nytt mom.

stemannen bibehåller under semesteridsåvällön som tjänstgöringspenningar, arfvoden och misräkningspenningar, hvaremot Fullmäktige ega att i och för tjänstgöringen använda icke allenast arfvoden beräknade efter 1,000 R:dr för år, utan äfven de för vissa befattningar anvisade misräkningspenningar; allt likväl inom det i § (94) mom. 1 dertill på det hela anvisade belopp af 3,500 R:dr årligen. Semesterindelningen för hvarje år upprättas af cheferne och fastställes af Fullmäktiges deputerade.

Mom. 5. Om någon af Bankens vaktbetjening blir af sjukdom hindrad att sin tjänst bestrida, ege chefen för Revisions- och Ekonomi-kontoret förordna extra vaktbetjent att tjänsten förrätta, mot åtnjutande för den tid, vikariatet fortfar, af ett arvode, motsvarande den inkomst på lönestat, som för Bankens yngre vaktmästare är bestämd. För vaktbetjent, som af annan anledning söker ledighet, eller som måste från tjänstgöring afhållas i följd deraf att han till borgenärs förnöjande sin egendom afträdt, upprättas vikariat jemväl af bemälda chef på den tjänstlediges bekostnad.

2:o

att i 94 § mom. 1, hvilket innehåller aflöningsstaten, må under rubriken "arfvoden" införas näst efter det till extraktarbeten och extra ordinarie tjänstemän anvisade anslag, 10,000 R:dr, följande titel:

"till vikarier för tjänstemän, som åtnjuta semester, högst R:dr 3,500."

3:o

att tredje momentet i nyssnämnda 94 § må erhålla följande lydelse:

§ 112 mom. 5. Om någon af Bankens vaktbetjening blir af sjukdom hindrad att sin tjänst bestrida, ege chefen för Revisions-kontoret förordna extra vaktbetjent att tjänsten förrätta, mot åtnjutande för den tid, vikariatet fortfar, af ett arvode motsvarande den inkomst på lönestat, som för Bankens yngre vaktmästare är bestämd.

“Å arfvodesstat utgående tjenstgörings- och misräkningspenningar samt sådana arfvoden, hvilka äro anvisade åt tjenstemän, åtfölja utöfvandet af sjelfva tjenstebefattningen och få alltså icke åtnjutas under tjenstledighet; dock med rättighet för Fullmäktige att kunna medgifva den tjensteman eller vaktbetjent, som af sjukdom hindras från tjenstens bestridande, att under tiden uppbära de för samma tjenst å arfvodesstat utgående tjenstgöringspenningar, samt med det undantag för öfrigt, som följer af stadgandet i § (112) mom. 4 om semester för tjenstemännen.

Jfr § 94 mom. 3. Å arfvodesstat utgående tjenstgörings- och misräkningspenningar samt sådana arfvoden, hvilka äro anvisade åt tjenstemän, åtfölja utöfvandet af sjelfva tjenstebefattningen, dock med rättighet för Fullmäktige att kunna medgifva den tjensteman eller vaktbetjent, som af sjukdom hindras från tjenstens bestridande, att under tiden uppbära de för samma tjenst å arfvodesstat utgående tjenstgöringspenningar.

Bland de föreskrifter rörande förvaltningen af lånekontoren, hvilka finnas uti § 123 af nu gällande reglemente, förekomma i mom. 10 bestämmelser angående de medel, hvarmed inbetalningar i kontoren få verkställas. Detta moment lyder för närvarande sålunda:

“Vid inbetalningar till lånekontoret emottagas icke andra medel, än det i riket fastställda, gångbara mynt samt Riksbankens, lånekontorens och filialbankernas anvisningar, assignationer och vexlar.”

“På pröfning af lånekontorets styrelse må dock ankomma att vid inbetalningar jemväl emottaga enskilda sedelutgifvande bankers vid uppvisandet i Stockholm betalbara vexlar.”

“Då inbetalningar ske i lånekontorets egna assignationer eller i filialbankernas assignationer eller vexlar, skola desamma makuleras och, likasom enskilda sedelutgifvande bankers vexlar, såsom kontant leverering till Banken genast insändas.”

Sedan Riksdagen numera, i enlighet med Utskottets förslag, medgifvit Banko-fullmäktige att kunna tillåta emottagande i Riksbanken och dess lånekontor af enskilda banksedlar, utgifna af sådana banker, hvilka på stället lemna dagligt tillfalle till utbyte af deras banksedlar mot Riksbankens, bör bestämmelsen härom införas i ofvan angifna moment.

För öfrigt torde, enär vid uppvisandet i Stockholm betalbara vexlar, eller s. k. postvexlar, utgifvas äfven af andra solida penningeanstalter, än sedelutgifvande banker, tillåtelse böra lemnas att mottaga jemväl dylika.

Utskottet

Utskottet hemställer fördenskull,

4:o

att mom. 10 i nuvarande § 123 må få följande lydelse:

“Förutom det i riket fastställda gångbara mynt samt Riksbankens, lånekontorens och filialbankernas anvisningar, assignationer och vexas, må, efter medgifvande af Banko-fullmäktige och enligt af dem meddelade föreskrifter, vid likvider och insättningar i lånekontoren jemväl emottagas banksedlar, utgifna af sådana enskilda sedelutgifvande banker, hvilka å den ort, der likviden eller insättningen sker, lemna dagligt tillfälle till utbyte af dessa sedlar mot Riksbankens sedlar; och må det för öfrigt ankomma på pröfning af lånekontorets styrelse att äfven emottaga enskilda penningeanstalters vid uppvisandet i Stockholm betalbara vexas.”

“Då inbetalningar ske i lånekontorets egna assignationer eller i filialbankernas assignationer eller vexas, skola desamma makuleras och såsom kontant leverering till Banken genast insändas. Enskilda bankers sedlar skola, i enlighet med de föreskrifter Fullmäktige meddela, emot Riksbankens sedlar utbytas; och enskilda penningeanstalters vexas skola till Riksbanken genast såsom kontant leverering insändas.”

Jemlikt föreskriften i 83 § af reglementet hafva Fullmäktige meddelat Utskottet uppgift å de från Banken utgående, i 9:de artikeln af reglementet upptagna anslag; efter pröfning af hvilken uppgift Utskottet funnit någon förändring uti stadgandena i berörda artikel icke böra vidtagas.

Slutligen får Utskottet anmäla, att icke heller någon ändring i reglementets 10:de artikel, om Tumba pappersbruk, ansetts erforderlig.

Stockholm den 6 April 1869.

J. v. Schwerin.

Utskottets Ordförande.
